

indien, saa er der for det første den ganske almindelige Aarsag, som gælder for alle disse tropiske Lande, nemlig at man ophævede Slaveriet. Derved led Beboerne et Tab, som de have haft Vanskelighed ved at komme over. For Dansk Vestindien er der dernæst det særegne Forhold, at vi derovre havde et Kolonialraad, som væsentlig bestod af fremmede. Det var ikke danske Borgere, ikke Folk med danske Interesser, for dem gjaldt det kun om at trække saa mange Penge fra Moderlandet som muligt. Vi have dernæst hørt fremhæve mangfoldige Gange, at den anden store Misere derude forvoldtes ved de fortvivlede Toldforhold. Der var Told mellem de forskellige Øer, de havde ikke samme Toldsats, og der var Told overfor Moderlandet osv. Endelig have vi hørt, at det er en uvidende Befolkning derovre, som lever under slette sanitære og hygiejniske Forhold.

Man skulde derfor tro, at naar en demokratisk Minister forelagde Forslag om saadanne Spørgsmaal, maatte noget af det, han særlig tilsigtede, være at afhjælpe alt dette. Grundlaget for Kulturen derovre burde dog have været dette, at man søgte at give disse Folk saa megen Oplysning som muligt. Det erkendes jo dog fra alle Sider, at Oplysning er Hovedsagen og det Grundlag, hvorpaa enhver Kultur hviler. Her er ikke i disse Lovforslag gjort en eneste Smule for f. Eks. at forbedre Skolevæsenet. Naar man læser den vestindiske Kommissions Betænkning igennem, vil man se, at det er haarrejsende Tilstande, som herske derovre paa det sanitære og det hygiejniske Omraade. Jeg vil anbefale det høje Tings Medlemmer, som ikke have læst denne Bog, at læse den igennem og se, hvad der virkelig gaar i Svang derovre. Her er jo ikke gjort det mindste ud over det lidet, at der ansættes en Politiassistent paa S. Jan, som *kan* være Læge, hvilket ikke en Gang er bestemt, at han *skal* være. I øvrigt er der ikke gjort den mindste Smule for at forbedre de hygiejniske eller sanitære Forhold paa Øerne.

Det, som det store Flertal af Øernes Befolkning mærker ved disse Lovforslag, er, som Mindretallene have skrevet i Betænkningen, kun, at de faa større Skatter. Den højtærede Finansminister er jo en gammel Agitator, han forstaar at fremstille en Sag saaledes, at den ser smuk ud. Han fremstillede ogsaa det, her var sket, som ganske overordentlig store Forbedringer. Der blev mere Valgret, mindre

Politistyrke, mindre Embedsmandslønninger, der blev Ytringsfrihed i Kolonialraadene osv., det var saa udmærket og saa glimrende altsammen. Naar man ser paa det nuværende Forhold, saa er der saadan noget som 300 Vælgere, hvis jeg ikke husker fejl, til Kolonialraadet; nu bliver der 500; det skal erkendes, at det er noget mere. Havde man fulgt Kommissionens Forslag, var det blevet 1100, og saaledes som Kommissionen har stillet sig i denne Sag, synes jeg nok, man kunde have fulgt den. Der er een Ting til, som det særlig undrede mig, at man ikke har kunnet gaa med til; det er de Forslag, vi forskellige Steder have stillet om, at der burde kræves Indfødsret for at have Valgret, i hvert Fald for at være valgbar; det skal jeg komme tilbage til, naar jeg omtaler de enkelte Ændringsforslag.

Der er et andet Punkt, vi have stillet Forslag om, det er med Hensyn til Gendarmeristyrken. Jeg skal her sige, at der er en Ting, som for mig altid har staaet som noget overordentlig kedeligt, og det er de Forhold, der have hersket med Hensyn til de militære Forhold paa de dansk-vestindiske Øer. Jeg tror ikke, man siger for meget, naar man siger, at Forholdet, som det har været, har været lige ved at være en Skamplet for Danmark, at man har holdt den Hærstyrke derude. Der er en overordentlig stor Mængde af de unge Mennesker, der ere komne derud, som ere blevne ødelagte baade aandeligt og legemligt. Jeg for mit personlige Vedkommende havde ønsket, at man gik helt bort fra denne Gendarmeristyrke og i Stedet for havde sendt et Orlogsskib derud. Det er jo dog egentlig saa naturligt, at det er den danske Marine, der opretholder Ordenen i vore Kolonier, hvis det er nødvendigt, at der skal være særlig Militærstyrke derude.

Jeg skal tillade mig at minde om, hvad den højtærede Konseilspræsident i sin Tid udtalte om vore egne Gendarmer her hjemme. Da sagde den højtærede Minister, at de kostede saa overordentlig mange Penge. Han siger: „Tænk, hver saadan Drivert i Landet koster 1300 Kr.“ Men saa siger han videre en Ting, som jeg mener gælder i høj Grad om Gendarmeriet paa de vestindiske Øer eller kan komme til at gælde for det: „Men samtidig med, hvad jeg her har omtalt, har Gendarmerikorpset en anden Virkning, noget af den samme Virkning, som lejede Hære, lejede Soldater altid have, nemlig at de i høj Grad fremme daarlig Moral